

מצרים המלך חזר למוטב

לעומת הרעש שעורר השלב הראשון של ענין פארוק-נרימאן סאדק, היתה תחושתם שקטה וצנועה ביותר. בעוד שלפני שנה היתה עתונות העולם גרושה תמונות, סיפורי מעשיית היותה על המלך והצעירה, שבחורה כבת-זוגה למרות היותה ארוסת איש אחר, הוקדש מקום אפסי כמעט לחתונה עצמה. גם העתונות המצרית נהגה צנע רב. ביחוד ניכר הבדל, אם משווים נישואין אלה לנישואין הראשונים של פארוק עם המלכה פרידה, בשנת 1938.

כאשר התחתן פארוק בפעם הראשונה עמד דה כל הארץ, ללא הבדל מעמד או עדה, הריעה לכבוד הוגו הפופולרי. חגיגות עם אדירות, התלהבות עצומה, שמחה אמיתית, לא מתונות בתוכניות רשמיות, ליוו את הוגו בצעדי הראשונים. כאשר החלו להשמע הלחישות על שחיתות פארוק, התפרצות המיניו, עברה כל האהדה, שההמון רחש אליו, אל המלכה המזוהה. פרידה ילדה לפארוק רק בנות (סיבה מספקת בהחלט לגירושם, אך בכל זאת התמרמר העם, כאשר החליט להתגרש ממנה).

בהופיעה לפני מספר חודשים, באולם קול-נוע בקהיר, עוררה פרידה התלהבות רבה. הקהל הרע לגרושה המלכותית: "תחי פרידה, מלכת מצרים!" ואכן, עדיין קשה להמונים להבין, מדוע הדיח פארוק אשה יפה מאד, חגיגית, לקח במקומה אשה, שאינה מצטיינת ביופי או באופי.

הם יכלו לנחש רק סיבה אחת: צדקו השמועות שאמר, כי בעת שהתאהב בה פארוק לפני שנה, הבטיח לשאתה לאשה אם תלד לו בן זכר. כאשר נסעה לאירופה לבמה חודשים, לחשו בקהיר, כי עשתה זאת, כדי ללדת הרחק מעיני הסקרנים.

על טהרת הצנע. אולם בטכס הנשואין אין לא ניכר, כי הקשר בינה ובין פארוק אינו לפי טהרת הצנע והגונה הנוסלמי. לפני הצהרים נתכנסו האורחים המכובדים, לחיות בטכס החתונה ותחילת החווה בין החתן ודוד הכלה, שהמתינה בינתיים בביתה.

המלכה נרימאן מגיעה לחרמון של פארוק
אשה שאינה מצטיינת

בדרכה לארמון עדיין, שם חיכה לה פארוק. היא ירדה ברולטרים אדום מבריק (צבע המכונות הרשמיות של בית המלך), ליד הנסיכה פאוזיה, אחותו של פארוק, מי שפעם היתה מלכת איראן, ניתגרשה במעלה. לפניו נסעו 5 אופנועים אדומים, שלושה גייפים (גם כן אדומים) עמוסי חיילי משמר מזוינים בתת-מקלעים. לצדי הרחובות עמד קהל רב, שהביט על התהלוכה כעל הצגה, ללא התלהבות יתירה.

בחצר הארמון, בכניסה לחרמון המלכותית, קבל פארוק, לבוש חליפה אפורה, מעיל עליון אפור עם דשי קטיפה מבריקים, את פני כלתו. הוא ליווה איתה לאולם הגדול של החרמון, שם נערכה קבלת פנים מיוחדת לנשיב.

בערב נערכה מסיבה גדולה למאות אורחים. בעיקר בלטו בהעדרם ראשי המדינות השכנות. גם המלכה גולי, אמו של פארוק, לא נוכחה. היא הוגלתה, למעשה, ע"י בנה, לאחר שצידדה בביתה, שנשאה נוצרי באמריקה. האורח הזר היחיד המפורסם היה האנא חאן, שבא עם אשתו, בהביאו קופסת סיגריות עשויה זהב ויהלומים — מתנת נישואין.

חיובן מולכותי. כדי להפגין את תודעת

ברכות האנא חאן
משרת נאמן

עם תום טכס החתימה, נשמעה תרועת חצוצות; 101 תותחים רעמו. המלך ואורחיו — כולם גברים לפי הנהוג — ישבו או לסעודה חגיגית קלה. רק בחמש אחר הצהרים עזבה המלכה את ביתה בהלוויפוליס, הרובע החדש של קהיר,

חשוב בעיני המדינה. מוסטפא אל-נחאס, היודע את המצב, החליט, כי פארוק, במקרה זה, עלול להיות יריב מסוכן ביותר. הוא הסכים להחזרת אנשים רבים מבין אנשי המלך למשרותיהם הקודמות, מהן הדיחם, עם עלותו לשלטון (בין המוחזרים גם מוחמד חידר באשא, מפקד כללי של הצבא המצרי (העולם הזה 707). "אין זו חתונה של פארוק ונרימאן בלבד, ברכו אנשי החצר איש את רעהו. "ביום מאושר זה מתאחדים גם כל בני מצרים האצילים, מתלכדים סביב מלכם ומשרתו הנאמן, ראש הממשלה".

"גם אנחנו, בני סודאן, נאמנים למלכנו", צעק נכבד שחור-עור, שהיה בין המיומנים. היתה זה אחמד עוסמן, ממנהיגי תנועת האחדות בסודאן, השואפת לאיחוד עם מצרים. במשך כמה דקות נמוגה האווירה המנומסת העדינה, במקומה השתלטו קריאות ההיד הרגילות בכל אספת-עם במצרים: "יחי פארוק הראשון, מלך מצרים והסודאן". ובלבבות הנוכחים עלתה השאלה: האם ידע פארוק הפעם לשמור על האהדה הזאת, או שמא יחל שוב בעסקיו הנצחיים?

סוריה

מה עדיף?

"סוריה וישראל אשמות במידה שווה במ"ריבה, שהובאה בפני מועצת הבטחון" — זוהי דעתו של אקונומיסט, השבועון האנגלי בעל ההשפעה הגדולה.

בתוך המולת היריות נשכחה שאלה חשובה מאד: מה חושב כל צד להשיג ע"י המשכת הקרבות? לסורים אין מה להפסיד, מצב מלחמה זעירה עם ישראל אינו מהווה גורם מפרע. זה אינו פוגע בכלכלתם, צבאם, האוהב לקחת חלק בפוליטיקה הפנימית, קוצר רוח ממצב זה. הכותרות הראשיות, שהוא זוכה בהן, מדי יום ביומו, אינן עולות ביוקר — כמות מבוססת של סיכון ותחמושת. ואילו ישראל, ממשיך השבועון, תסיק מסקנות שונות בתכלית השינוי. כל אורח ישראלי יכריז מיד, כי שלום עם הערבים הוא מטרה ראשונה. אם תושג מטרה זו, תגרו

ברכות אל-נחאס
אורח כבוד

הורדה גדולה בהוצאות הצבא, שארץ עניה אינה יכולה להרשות לעצמה. זה יבטא בייבוא מוגבר של בשר ופירות, שיקל את קשיי הצנע הנוראים. משהו אינו כשורה בתהליכים שבין המחשבה והביצוע, אם מדינה ממשיכה לירות

עצמאית מדי

